

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobkyně: **České vysoké učení technické v Praze**, IČO: 68407700
sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, 160 00 Praha 6

proti
žalované: **Technologická agentura ČR**, IČO: 72050365
sídlem Evropská 1692/37, 160 00 Praha 6
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Kroupou
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsednictva žalované z 7. 12. 2022, čj. TACR/119-7/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Jádrem sporu je otázka, zda projekt žalobkyně mohl ve veřejné soutěži obdržet nižší počet bodů v rámci konsenzuálního hodnocení (jedna z fází hodnocení projektu), aniž dotační podmínky výslovně počítaly s tím, že v této fázi hodnocení projektů lze měnit počet dříve získaných bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Žalovaná jako poskytovatel účelové podpory vyhlásila 2. veřejnou soutěž programu Národní centrum kompetence. Žalobkyně předložila návrh projektu s názvem *Národní centrum kompetence – Kybernetika a umělá inteligence II.*, č. *TN0200056*. Rozhodnutím o výsledku veřejné soutěže specifikovaným v záhlaví (napadené rozhodnutí) žalovaná dle § 21 odst. 7 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), nepodpořila projekt žalobkyně z důvodu nedostatku disponibilních finančních prostředků. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně stížnost, kterou předsednictvo žalované zamítlo rozhodnutím z 9. 2. 2023, čj. TACR/119-9/2022 (rozhodnutí o stížnosti). Žalobkyně napadla žalobou právě toto rozhodnutí o stížnosti.
3. Soud ve věci rozhoduje podruhé. V usnesení z 9. 8. 2023, čj. 14 A 49/2023-16 (usnesení o odmítnutí), s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 14. 9. 2016, čj. 10 As 216/2015-34, č. 3484/2016 Sb. NSS, *SEVAPHARMA*, dospěl k závěru, že rozhodnutí o stížnosti není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Stížnost podle § 36a odst. 8 zákona o podpoře výzkumu a vývoje totiž není řádným opravným prostředkem a žalovaná jí tuto povahu nemohla propůjčit vnitřní směrnici. Žalobu tak s odkazem na rozsudek *SEVAPHARMA* odmítl [tedy dle § 46 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.].
4. Proti usnesení o odmítnutí podala žalobkyně kasační stížnost. V rozsudku z 28. 11. 2025, čj. 2 As 287/2023-58, NSS potvrdil, že soud správně odmítl žalobu v části, v níž směřovala proti rozhodnutí o stížnosti. Dospěl však k závěru, že jako na rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. je třeba hledět na rozhodnutí z 7. 12. 2022 o výsledku veřejné soutěže. Žalovaná uvedla žalobkyni v omyl poučením, které uvedla v napadeném rozhodnutí. Ne zcela srozumitelná byla i interní procesní úprava žalované ohledně povahy stížnosti jako řádného opravného prostředku. Žalobkyni tedy nebylo možné klást k tíži, že před podáním žaloby nejprve podala stížnost dle vnitřní směrnice žalované. NSS tedy zrušil usnesení o odmítnutí v části, v níž řešilo žalobu proti nyní napadenému rozhodnutí z 7. 12. 2022. NSS uložil soudu, aby se žalobou proti rozhodnutí z 7. 12. 2022 věcně zabýval, pokud žalobkyně splnila ostatní procesní předpoklady.

II. Podání stran

5. Žalobkyně namítala chyby v rámci hodnotícího procesu. Její projekt obdržel nižší bodové ohodnocení ve fázi vyhodnocení, v níž nebylo možné krátit dříve získané body. V rámci konsensuálního jednání, které probíhá před zasedáním odborného poradního orgánu a na které jsou pozváni tuzemští oponenti daného návrhu projektu, jeho zpravodaj a další vybraní členové odborného poradního orgánu, nelze snížit počet bodů, jež projekt obdržel v předchozích fázích hodnocení. Pravidla konsensuálního jednání upravuje kapitola 4. *Konsensuální jednání* (kapitola konsensuální jednání) dokumentu *Hodnotící proces*, který tvořil *Přílohu č. 1 Zadávací dokumentace 2. veřejné soutěže programu Národního centra kompetence* (dokument *hodnotící proces*). Tato fáze slouží ke konsolidaci hodnocení předchozích „hodnotících orgánů“.
6. Dále žalobkyně upozorňovala na to, že předpis, který upravuje složení a pravomoci hodnotícího orgánu v rámci konsensuálního jednání, je neveřejný. Žalovaná v rozhodnutí o stížnosti odkázala na *Pokyn ředitele F-045, Technologické agentury České republiky s účinností od 16. 5. 2022* (pokyn ředitele), ve kterém dle ní ředitel zmínil možnost měnit bodové

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ohodnocení projektu v rámci konsensuálního jednání. Pokyn ředitele je neveřejným dokumentem. Žalovaná postupovala netransparentně.

7. Žalobkyně také poukázala na konflikt zájmů. Konsensuálního jednání se neměli zúčastnit členové předsednictva a kontrolní rady žalované. Dokument *hodnotící proces* v kapitole konsensuálního jednání dle ní taxativně upravoval výčet osob účastnících se tohoto stupně hodnocení. Upozornila na skutečnost, že členové předsednictva nebo kontrolní rady se nemohou podílet na rozhodování ani ve skupině expertů (ze které se sestavuje kolegium odborníků) ani v odborném poradním orgánu, což plyne ze *Statutu a jednacího řádu kolegia odborníků* (RAD-03), respektive ze *Statutu a jednacího řádu odborného poradního orgánu* (RAD-02). Tyto skutečnosti vyplývají také ze statutu žalované.
8. Dále namítla, že v *Protokolu z hodnocení návrhu projektu TN02000056 odborným poradním orgánem* (protokol odborného poradního orgánu) odborný poradní orgán zmínil, že cituje závěry kolegia odborníků. Kolegium odborníků však vůbec nefigurovalo v rámci procesu hodnocení projektů. Dle žalobkyně šlo o další hrubé porušení vnitřních pravidel, které stanovila sama žalovaná. S ohledem na všechna tato pochybení žalovaná porušila základní zásady správního řádu a princip dobré správy.
9. Podáním z 23. 5. 2023 žalobkyně doplnila žalobu. Upozornila, že předmět žaloby projednal Výbor pro vědu a výzkum Poslanecké sněmovny ČR. Ten apeloval na předsedu žalované a místopředsedu kontrolní rady žalované, aby rozhodnutí týkající se veřejných soutěží podrobněji odůvodňovali.
10. Žalovaná ve vyjádření z 12. 1. 2026 navrhla, aby soud žalobu zamítl. Dle ní z dokumentu *hodnotící proces* vyplývá, že v rámci konsensuálního jednání lze měnit bodové hodnocení projektů, byť toto oprávnění kapitola konsensuálního jednání výslovně nezmiňuje. Žalovaná sice uvedla, že konsensuální jednání upravuje i neveřejný pokyn ředitele, dle ní ovšem jde pouze o jakousi dodatečnou informaci. Jednotlivé stupně procesu hodnocení projektu již dostatečně popisovaly vlastní přílohy zadávací dokumentace. Žalovaná nesouhlasila s tím, že by byla v konfliktu zájmů. Výčet osob, s nimiž počítá kapitola konsensuálního jednání, není taxativní. K záměně „kolegia odborníků“ za „konsensuální jednání“ v protokolu odborného poradního orgánu žalovaná uvedla, že se jednalo pouze o administrativní chybu, která neměla vliv na zákonnost jejího rozhodnutí. Žalovaná zdůraznila, že i kdyby chybně snížila počet bodů žalobkyně z 168 na 162, nemělo by to na výsledek veřejné soutěže žádný vliv. Žalobkyně by stejně nedosáhla na podporu projektu, jelikož by se v soutěži neumístila ani na posledním místě, které žalovaná v rámci soutěže podpořila.

III. Posouzení věci

11. Soud opakuje, že v této kauze vycházel z rozsudku 2 As 287/2023. V jeho důsledku zůstalo předmětem přezkumu pouze rozhodnutí z 7. 12. 2022, proti němuž je dle NSS žaloba včasná. Dle soudu je žaloba proti tomuto rozhodnutí i přípustná a podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Přitom neshledal důvody, jimiž by se musel zabývat z úřední povinnosti.
12. O věci soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci takový postup akceptovali (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Přitom jednání nenařizoval ani pro potřeby dokazování. Správním spisem, tj. včetně všech listin v něm založených, se nedokazuje. Soud ze správních spisů vychází. Žalovaná ve vyjádření sice odkazovala na dokumenty, které soud zčásti použil také při vlastním hodnocení žalobních výtek, avšak ty byly dílem součástí správního spisu, dílem Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

se jednalo o dokumenty veřejně přístupné na webových stránkách žalované¹, které žalovaná také předložila v rámci soudního řízení. Soud připomíná, že ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. ve znění od 1. 1. 2026 může ve věci rozhodnout jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy. Na tento nový aspekt účastníky řízení vhodně upozornil.

13. Napadené rozhodnutí, byť je stručné, není nepřezkoumatelné. Lze z něj seznat, jakým způsobem žalovaná rozhodla, výrok neodporuje odůvodnění, je z něj možné zjistit, jak žalovaná o věci uvažovala. Napadené rozhodnutí není ani nicotné, jak namítala žalobkyně. I pokud by žalobkyně byla v rámci konsensuálního hodnocení zkrácena o body v rozporu s dotačními podmínkami, nezakládalo by to nicotnost, ale nanejvýš nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nicotnost je vzhledem ke své povaze nejzávažnější, nejtěžší a rovněž i nezhojitelnou vadou. Nicotné rozhodnutí není „běžným“ rozhodnutím nezákonným, nýbrž „rozhodnutím“, které pro jeho vady vůbec nelze považovat za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 13. 5. 2008, čj. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí takto závažnou vadou netrpí.
14. V obecné rovině soud předně připomíná, že poskytnutí dotace je dobrodíním ze strany státu, na které není právní nárok (§ 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech). Poskytovatel dotace vystupuje v tzv. vrchnostenském postavení vůči žadateli o dotaci. Poskytovatel autoritativně rozhoduje o podmínkách poskytnutí dotace a je na žadateli, zda tyto podmínky přijme. Akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána, je pak určitou „protiváhou“ vrchnostenskému postavení poskytovatele dotace (např. rozsudek NSS z 5. 10. 2023, čj. 4 Afs 266/2022-36, *Lucky Money*, bod 22). Jelikož je podpora toho kterého projektu (dotace) podmíněna úspěchem žadatele ve veřejné soutěži, jde o nenárokovou dotaci.
15. Dotační politika státu nemůže být svévolná (rozsudek NSS z 19. 2. 2025, čj. 8 Afs 168/2024-79, *STRABAG Asphalt*, bod 19). Naopak musí respektovat základní hmotněprávní a procesněprávní podmínky.
16. Z hlediska procesních podmínek, jež jsou klíčová pro posouzení této kauzy, soud zkoumá, zda poskytovatel dotace postupoval férově a zda v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků dodržel všechna jím stanovená pravidla vč. pravidel stanovených právním řádem (obdobně rozsudek NSS z 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 8/2018-37, č. 3757/2018 Sb. NSS, *JESSENIA*, bod 23). Žadatel o nenárokovou dotaci má právo na posouzení řádnosti procesu. Má právo na rovné zacházení ve srovnání s ostatními žadateli. Lapidárně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s tím související. Pravidla řádného procesu u té které dotace pak vedle základních procesních zásad a právních předpisů vymezují také dokumenty, na jejichž základě poskytovatel nabízí žadatelům možnost získat dotaci z veřejných prostředků (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 30. 9. 2015,

¹ Součástí správního spisu je dokument *Zasedání Předsednictva TA ČR – pořadí návrhů projektů – 2. Veřejná soutěž* (pořadí návrhů projektů). Veřejně přístupným pak dokument *Vyhlášení výsledků 2. veřejné soutěže programu Národní centra kompetence – TA ČR předpokládá uzavření smlouvy o poskytnutí podpory nebo vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory u níže uvedených návrhů projektů* (vyhlášení výsledků – žalovaná **předpokládá** uzavření smlouvy o poskytnutí podpory), a dále dokument *Vyhlášení výsledků 2. veřejné soutěže programu Národní centra kompetence – TA ČR nepředpokládá uzavření smlouvy o poskytnutí podpory nebo vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory u níže uvedených návrhů projektů z důvodů nedostatku disponibilních prostředků* (vyhlášení výsledků – žalovaná **nepředpokládá** uzavření smlouvy o poskytnutí podpory).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

čj. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS, bod 31). Poskytovatelé jsou zejména povinni dbát rovného zacházení se všemi žadateli a zajistit rovnou ochranu jejich práv (např. rozsudek NSS z 26. 9. 2024, čj. 10 Afs 231/2023-66, *Development Alliance*, bod 47). Kritéria aplikační praxe nesmějí být svévolná ani nijak excesivní (např. diskriminační). Při rozhodování je nutné zohledňovat konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby ve skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly.

17. Řádnost procesu přidělení dotace však není dána pouze tím, že poskytovatel dotace bude rovně zacházet se všemi žadateli a zajistí rovnou ochranu jejich práv. Podstatné také je, že dotační podmínky musí být vymezeny jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem. Na tento požadavek klade důraz i konstantní judikatura NSS (např. rozsudek z 30. 3. 2017, čj. 2 Afs 142/2016-32, *ALEMA Lanškroun*, bod 33, a tam odkazované rozsudky, či novější rozsudek z 22. 5. 2024, čj. 10 Afs 7/2023-47, *Českomoravský Billiardový svaz*, bod 11, a tam cit. judikatura). Požadavek na jednoznačnost a srozumitelnost dotačních výzev je naléhavý i proto, že dotace mohou zásadním způsobem ovlivňovat hospodaření jejich příjemců. Na přiznání dotace sice není právní nárok, přesto nepřiznání očekávané dotace může mít pro jejího adresáta závažné ekonomické následky (obdobně viz rozsudek Městského soudu v Praze z 28. 8. 2024, čj. 14 A 121/2023-38, bod 25, který potvrdil NSS rozsudkem z 30. 9. 2025, čj. 2 Afs 194/2024-44, *Česká asociace cheerleaders*).
18. Z uvedeného vyplývá, že v obecné rovině mohou procesní vady, které namítala žalobkyně, odůvodnit zrušení rozhodnutí ve věci dotace. O vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nejedná, lze-li dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný také za situace, kdy by k vadě řízení vůbec nedošlo (rozsudek NSS z 26. 5. 2021, čj. 3 As 265/2019-46, *Rybářství Kolář*, bod 60, a tam uvedená judikatura).
19. Nyní ke speciální právní úpravě, která dopadá na posuzovaný spor. Ustanovení § 21 odst. 7 zákona o podpoře výzkumu upravuje speciální způsob rozhodování o podpoře, který lze shrnout následovně:

- Odborný poradní orgán objektivně a nezájatě hodnotí projekty podle vyhlášených pravidel a kritérií veřejné soutěže s přihlédnutím k posudku oponentů.
- Poskytovatel má povinnost na základě podkladů odborného poradního orgánu rozhodnout o výběru návrhů a zveřejnit výsledek.
- Povinnost rozhodnutí písemně odůvodnit má poskytovatel pouze v případě, že se odchýlí od názoru odborného poradního orgánu.
- Poskytovatel musí v každém případě uchazečům zpřístupnit hodnocení jejich projektu včetně zdůvodnění a poskytnutí oponentních posudků.

20. Jelikož je to důležité pro posouzení stěžejních žalobních námitek, soud z dokumentu *hodnotící proces* dále cituje celé znění kapitoly „konsensuální jednání“:

Ke každému hodnocenému návrhu projektu, který projde formální kontrolou, bude uskutečněno konsensuální jednání, které proběhne před zasedáním odborného poradního orgánu (OPO).

Na toto jednání budou pozváni tuzemští oponenti daného návrhu projektu, jeho zpravodaj a další vybraní členové odborného poradního orgánu. Minimálně se musí zúčastnit jeden z oponentů a dva členové odborného poradního orgánu. Účelem konsensuálního jednání je konsolidace hodnocení oponentů a zpravodaje.

Účastníkům konsensuálního jednání budou zpřístupněny posudky oponentů a souhrnná hodnotící zpráva zpravodaje. V protokolu z jednání budou uvedeny zejména závěry hodnocení u všech hodnotících kritérií a počet bodů za každé bodované kritérium (musí odpovídat součtu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

za všechny tři oponenty). Dále pak bude protokol obsahovat doporučení, zda návrh projektu podpořit či nikoliv a výsledný počet bodů.

21. Optikou výše uvedených východisek soud pohlížel na žalobkyní vznesené výtky proti napadenému rozhodnutí. Žalobkyně vytkla žalované, že zkrátila body, které žalobkyně získala v předcházející fázi hodnotícího procesu, aniž dotační podmínky (v kapitole, která upravuje konsensuální jednání) výslovně zakotvily možnost v této fázi evaluace snížit bodové hodnocení. Poukázala na to, že jiné kapitoly dokumentu *hodnotící proces* obsahují konkrétní úpravu, která výslovně připouští snížení bodového hodnocení (např. kapitola 2. Oponenti²; dále pak kapitola 3. Zpravodaj³, a konečně kapitola 5. Odborný poradní orgán⁴).
22. Žalovaná oponovala tím, že dokument *hodnotící proces* zakotvuje konsensuální jednání jako nedílnou součást víceúrovňového procesu hodnocení. Projekty, které splnily formální náležitosti, se obsahově hodnotí v rámci jednotlivých stupňů hodnocení, mezi které patří i konsensuální jednání. Dále žalovaná odkázala na dotační podmínky, konkrétně na kapitolu konsensuální jednání (cit. v bodě 20 shora), ze které dovodila, že pokud by se konsensuální jednání muselo striktně držet do tehdy uděleného hodnocení projektu, nebyl by důvod, aby stanovovalo výsledný počet bodů a formulovalo závěry hodnocení u všech hodnotících kritérií. Tomu odpovídá i kompetence odborného poradního orgánu (v následující fázi hodnocení projektu), který může změnit bodové hodnocení oproti bodům *navrženým* při konsensuálním jednání.
23. V obecné rovině soud souzní s žalobkyní v tom, že by jistě bylo vhodnější, aby dokument *hodnotící proces* přímo a výslovně stanovil, že hodnotitelé v rámci konsensuálního jednání mají možnost změnit počet bodů projektu v soutěži. Činí tak s ohledem na to, že u některých jiných stupňů (fází) hodnocení dotační podmínky výslovně počítají s kompetencí toho kterého hodnotícího orgánu přidělit body či změnit výši již přidělených bodů. Pokud by dotační podmínky takto jasně vymezily kompetence i u konsensuálního jednání, jistě by to přispělo k větší právní jistotě soutěžitelů a rovněž by to předcházelo sporům, jakým je právě posuzovaný případ.
24. Přesto soud v tomto konkrétním případě neshledal nezákonnost či nesprávný postup ze strany žalované. Z dokumentu *hodnotící proces* jako celku alespoň implicitně vyplývá kompetence hodnotitelů upravit bodové hodnocení projektu také v rámci konsensuálního jednání. Takový postup rovněž odpovídá smyslu tohoto stupně hodnocení.
25. Z dokumentu *hodnotící proces* plyne, že každý projekt, který je propuštěn přes „formální síto“, pak po obsahové stránce nejdříve hodnotí tři oponenti (jeden zahraniční a dva tuzemští). Následně zpravodaj (který je také členem odborného poradního orgánu) vypracuje souhrnnou hodnotící zprávu. V ní se vyjádří k hodnocení oponentů, shrne klady a záporny návrhu projektu a uvede své vlastní doporučení, jestli návrh projektu doporučuje k podpoře. Taktéž uvede své komentáře k rozdílům v hodnocení oponentů, může zmínit i jakékoliv další rozpory, které považuje z hlediska celkového hodnocení za podstatné, a

² „Oponent může přidělit libovolný počet bodů a je omezen pouze maximální hodnotou“.

³ „V případě, že součet bodů za všechny oponenty u některého bodovaného kritéria neodpovídá kvalitě návrhu projektu, navrhne zpravodaj bodovou úpravu a svůj návrh řádně odůvodní“.

⁴ „Odborný poradní orgán může ve svém stanovisku navrhnout: změnu bodového hodnocení nebo Odborný poradní orgán se může ve svém stanovisku odchýlit od protokolu z konsensuálního jednání. V tomto případě je nutné řádně změnu zdůvodnit“.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

uvede návrh na korekci bodů. Teprve po těchto iniciálních fázích hodnocení přichází na řadu fáze konsensuálního jednání.

26. Konsensuálního jednání se účastní tuzemští oponenti návrhu projektu, jeho zpravodaj a další vybraní členové odborného poradního orgánu (který hodnotí projekt v další fázi), přičemž se konsensuálního hodnocení musí zúčastnit přinejmenším jeden z oponentů a dva členové odborného poradního orgánu. Z personálního hlediska se tedy „orgán“ hodnotící projekt v rámci konsensuálního jednání neskládá z osob, které by projekt neposuzovaly v rámci předcházejících (opONENTI, zpravodaj) či následujících (členové odborného poradního orgánu) fází hodnocení. Nemůže jít ani o situaci, v níž by do tehdy nezainteresovaný úplně nový subjekt netransparentně měnil bodové hodnocení projektu. Hodnotitelé v rámci konsensuálního jednání zjevně mají *konsolidovat hodnocení oponentů a zpravodaje* (bod 20shora) tak, aby s tímto hodnocením mohl dále pracovat odborný poradní orgán v následující fázi procesu hodnocení projektu.
27. Shrnutí, z konstrukce jednotlivých fází procesu hodnocení, z personálního složení orgánu, který vede konsensuálního jednání, ale i ze samotného názvu (konsensuální znamená souhlasný, shodný, dohodnutý) vyplývá, že jeho účelem je najít určitý soulad mezi jednotlivými stupni hodnocení. V předcházejících fázích hodnocení (tři na sobě nezávislé oponenti a také zpravodaj) mohou vznikat rozpory, ke kterým zpravodaj doplňuje komentáře a navrhuje korekci bodů. Je tedy logické, že tyto nesoulady v hodnocení má odstranit další stupeň, a to právě v dalším stupni hodnocení u konsensuálního jednání. Stejným účelem této fáze je tedy předpřipravit hodnocení projektu pro další stupeň evaluace, kterým je hodnocení u odborného poradního orgánu. Pokud by orgán ustavený za účelem konsensuálního jednání nemohl korigovat souhrny bodů, které projekt obdržel od každého z oponentů a od zpravodaje, nesplnil by svůj účel. Jeho hodnocení projektu by se snadno mohlo stát obsoletním. Protokol z konsensuálního jednání uvádí počet bodů od jednotlivých oponentů, jejich souhrn i počet bodů přidělených na konsensuálním jednání. Z ničeho nevyplývá, že by nebylo možné počet bodů upravit (vzhledem k předchozím fázím).
28. Možnost upravit bodové hodnocení pak *nepřímo* vyplývá i ze znění dokumentu *hodnotící proces*. Poslední věta kapitoly konsensuálního jednání zmiňuje výsledný počet bodů, který bude obsahovat protokol z konsensuálního jednání, a to spolu s doporučením, zda návrh projektu doporučit, či nikoliv. Tento výsledný počet bodů však nelze vykládat pouze jako prostý součet bodového hodnocení, které projektu přidělili jednotliví oponenti či které korigoval zpravodaj. Jak soud již zmínil, fáze konsensuálního jednání slouží ke sladění názorů oponentů i k vypořádání se s připomínkami zpravodaje. Tomu funkčně odpovídá i kompetence upravit dřívější bodové ohodnocení. Ta ostatně vyplývá nejen z toho, že dokument *hodnotící proces* počítá s konsensuálním jednáním jako jedním ze stupňů hodnocení projektů, ale také z toho, že dle téhož dokumentu může odborný poradní orgán (v následující fázi) změnit bodové hodnocení oproti bodům *navrženým* při konsensuálním jednání (na obě tato ustanovení odkázala již žalovaná).
29. Soud nepřehlédl, že odborný poradní orgán může změnit bodové ohodnocení projektů, a tedy může také upravit bodové ohodnocení, které vzešlo z konsensuálního jednání. Pokud by dospěl k závěru, že konsensuální jednání chybně krátilo body, které žalobkyně obdržela od oponentů, mohl a měl tuto vadu napravit. Konsensuální jednání nepředstavuje definitivní fázi hodnocení projektu, během které by žalobkyně mohla nezvratně „přijít o body“, které

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

obdržela od oponentů. Tím, že v nynějším případě odborný poradní orgán nezměnil bodové ohodnocení projektu, které vzešlo z konsensuálního jednání, přinejmenším implicitně potvrdil, že hodnotící orgán v rámci konsensuálního jednání správně snížil bodového ohodnocení projektu žalobkyně.

30. Žalobkyně také uvedla, že složení a pravomoci konsensuálního jednání upravuje neveřejný předpis. Namítla, že vnitřní předpisy žalované vůbec nezmiňují konsensuální jednání. Pojednává o něm pouze dokument *hodnotící proces*, avšak ten neupravuje kompetenci v rámci konsensuálního jednání upravit návrh bodového ohodnocení. Žalovaná dle ní vydala tzv. překvapivé rozhodnutí a její postup byl v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně odkázala na § 5 odst. 2 písm. e) a § 17 odst. 2 písm. c) zákona o podpoře výzkumu a vývoje, dle kterého návrhy programů a pravidla veřejných soutěží realizovaných žalovanou mají obsahovat *způsob a kritéria hodnocení návrhů projektů*. Nepovažovala za dostatečné, pokud průběh konsensuálního jednání podrobněji upravuje pokyn ředitele, který je neveřejným dokumentem.
31. S ohledem na shora uvedená východiska judikatury a také vzhledem k zásadě zdrženlivosti při přezkumu rozhodnutí v dotačních věcech (body 14 a násl. shora) soud míní, že dokument *hodnotící proces* jakožto právní předpis dostatečně a komplexně upravuje jednotlivé fáze hodnocení projektů ve veřejné soutěži. Soud souhlasí s žalovanou, že již na základě úpravy obsažené v tomto dokumentu je nutné dospět k závěru, že hodnotící orgán má v rámci konsensuálního jednání kompetenci upravit navrhované bodové hodnocení projektu. Upravuje-li vnitřní předpis, tedy pokyn ředitele, tento proces detailněji, nejedná se o postup, který by vyvolával nezákonnost postupu žalované. Z dokumentu *hodnotící proces* dostatečně jasně vyplývají způsoby a kritéria hodnocení návrhů projektů. Žalovaná nevydala překvapivé rozhodnutí a neporušila práva žalobkyně pramenící z čl. 2 odst. 2 Listiny. Postupovala v souladu s § 5 odst. 2 písm. e) i § 17 odst. 2 písm. c) zákona o podpoře výzkumu a vývoje.
32. Žalobkyně také namítala, že při hodnocení jejího projektu došlo ke střetu zájmů, jelikož se ho účastnili členové předsednictva a kontrolní rady žalované. Poukázala na zápis z jednání výzkumné rady žalované z 23. 9. 2022, z něhož plyne, že tyto osoby byly přítomny na všech 40 konsensuálních jednáních. Dle ní ovšem dokument *hodnotící proces* taxativně stanoví okruh osob, které se mohou účastnit konsensuálního jednání. Členové předsednictva ani kontrolní rady mezi ně nepatří. V tomto ohledu poukázala na předpisy RAD-02 a RAD-03 a *Statut TA ČR*, podle něhož je výkon funkce člena předsednictva či kontrolní rady neslučitelný s činností v oborových komisích.
33. Dle žalované členové předsednictva ani kontrolní rady, kteří byli přítomni konsensuálních jednání, nevykonávali vlastní hodnotící činnost. Jejich přítomnost neporušila statuty RAD-02, RAD-03 ani *Statut TA ČR*. Žalobkyně neprokázala, že by některá z těchto osob konkrétně zasáhla do odborné diskuse či měla ovlivnit výsledky hodnocení. Jedině tak by mohlo dojít k zásahu do subjektivních práv žalobkyně. S přítomností členů předsednictva a kontrolní rady žalované při konsensuálních jednáních počítal také *Pokyn ředitele Technologické agentury České republiky* (s účinností od 16. 5. 2022), který se nachází také v zápisu 536. jednání předsednictva žalované z 5. 5. 2022 jako bod 7 – *Pokyn ředitele ke konsensuálním jednáním NCK*. Zápis je veřejně dostupný. Přítomnost členů předsednictva a kontrolní rady na konsensuálním jednání nebyla „pokoutnou“ praktikou, naopak se jednalo o předem avizovaný postup.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

34. Soud neshledal, že by přítomnost členů předsednictva či kontrolní rady žalované vyvolal žalobkyní namítaný konflikt zájmů. Z dokumentu *hodnotící proces*, konkrétně z kapitoly konsensuální jednání vyplývá, že *budou pozváni tuzemští oponenti daného návrhu projektu, jeho zpravodaj a další vybraní členové odborného poradního orgánu*. Uvádí tedy, kdo bude *pozván*. Z toho vyplývá, kdo by se měl z důvodu splnění účelu tohoto jednání účastnit (respektive či účast je žádoucí). Nevyplyvá z toho, že by jednání nemohly být přítomny i další osoby. To nevyplyvá ani z další věty, dle které se musí *zúčastnit* přinejmenším jeden z oponentů a dva členové odborného poradního orgánu. Jedná se o stanovení minimální nutné účasti pro splnění účelu tohoto jednání. To pramení i z další věty, která stanoví, že účelem *konsensuálního jednání je konsolidace hodnocení oponentů a zpravodaje*. Tato věta následuje ihned za větou o minimální účasti na konsensuálním jednání a tyto tři věty tvoří samostatný odstavce v rámci kapitoly konsensuální jednání. Soud nepochybuje o tom, že na ustanovení týkající se pozvánky a minimální účasti na konsensuálním jednání je třeba nahlížet z toho hlediska, že mají zabezpečit splnění účelu tohoto jednání. Naopak je nelze vykládat jako ustanovení vylučující přítomnost dalších osob u konsensuálního jednání, nezasáhnou-li tyto osoby do procesu evaluace.
35. Na právě uvedeném závěru nic nemění ani odkaz žalobkyně na statut žalované a statuty RAD-02 a RAD-03. Žalobkyně odkázala na čl. 5 odst. 3 a čl. 7 odst. 7 statutu žalované, dle kterého je výkon funkce člena předsednictva žalované i výkon funkce člena kontrolní rady žalované neslučitelný s činností v oborových komisích. Co se rozumí oborovou komisí pak stanoví čl. 8 odst. 2 písm. a) statutu žalované, dle kterého pro účely „*činnosti Technologické agentury se oborovými komisemi rozumí ke každému konkrétnímu programu ad hoc ustanovené odborné poradní orgány podle § 21 odst. 4 zákona v případě veřejných soutěží*“. Dle § 21 odst. 4 zákona o podpoře výzkumu a vývoje se pro
- hodnocení návrhů projektů přijatých do veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích ustaví poskytovatel odborný poradní orgán. Seznam členů odborného poradního orgánu poskytovatel zveřejní současně s vyhlášením výsledků veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích. Způsob nakládání s údaji obsaženými v návrzích projektů a další pravidla jeho činnosti upraví poskytovatel vnitřním předpisem, který zveřejní současně s vyhlášením při vyhlášení veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích. Ustanovení odstavce 1 věty třetí o nepodjatosti se pro členy odborného poradního orgánu použije obdobně.
36. Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že oborovou komisí se rozumí odborný poradní orgán, který hodnotí ten který projekt jako poslední. Vystupuje tedy jako garant obsahového hodnocení projektu. Statut žalované zakazuje členům předsednictva či kontrolní rady účast v tomto orgánu. Tomu ostatně odpovídá i RAD-02 (kapitola 3.1 bod 7). RAD-03 obdobně stanoví pro kolegium odborníků. Z ničeho však neplyne, že by se stejné omezení vztahovalo i na předcházející fázi hodnocení, tj. na konsensuální jednání. To ostatně pramení i z funkce tohoto stupně hodnocení, kterému se soud věnoval výše. Jestliže je účelem tohoto stupně do určité míry sjednotit rozpory v předchozích fázích hodnocení, není nelogické, že se jej účastní i člen představenstva žalované či kontrolní rady, kteří však toto „sjednocování“ mohou usměrňovat toliko po metodické stránce.
37. Důvodnou nebyla ani námitka, že protokol odborného poradního orgánu místo „konsensuálního jednání“ chybně zmiňuje „kolegium odborníků“. Z kontextu tohoto dokumentu je nepochybné, že v protokolu bylo zachyceno „konsensuální jednání“. Ostatně to vyplývá také z toho, že počet bodů, které udělilo „Kolegium odborníků 1“, je uvedeno za počtem bodů od oponentů 1 až 3 a za zpravodajem, a taktéž z toho, že toto „kolegium“

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

udělilo stejný počet bodů jako přidělil hodnotící orgán během konsensuálního jednání (tedy 162). Ostatně i ta skutečnost, že žalobkyně namítala pochybení žalované stran konsensuálního jednání, dokládá, že jí byl postup v rámci hodnocení zřejmý a neměla o něm důvodné pochyby. Administrativní záměna „konsensuálního jednání“ za „kolegium odborníků“ představuje pouze chybu v psaní, jež sama o sobě nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

38. Soud poukazuje na vyjádření žalované stran počtu přidělovaných bodů v rámci veřejné soutěže a na to, jak si projekt žalobkyně vedl ve srovnání s jinými soutěžícími projekty.
39. I pokud by žalovaná v nynější kauze dílčím způsobem procesně pochybila (jak tvrdí žalobkyně), nečinilo by to „automaticky“ napadené rozhodnutí nezákonným. Z ustálené judikatury plyne, že procesní vady vyvolávají nezákonnost správního rozhodnutí, jen pokud by v jejich důsledku mohl správní orgán vydat rozhodnutí o odlišném obsahu. Lapidárně řečeno, žalobkyni namítaná procesní vada by musela vyvolat takovou situaci, v níž by žalobkyně reálně mohla dosáhnout na finančně honorované místo ve veřejné soutěži. V podmínkách nynějšího sporu je pak patrné, že i pokud by hodnotící orgán v rámci konsensuálního jednání žalobkyni chybně snížil počet bodů, s rozumnou dávkou jistoty nelze předpokládat, že by se její projekt umístil „nad čarou“ mezi podpořenými projekty. Žalobkyně sice v žalobě uvedla, že *„konsensuální jednání změnilo podstatným způsobem bodové ohodnocení projektu a tím tak ovlivnilo jeho hodnocení a financování“*; toto své strohé tvrzení však dále nerozvedla. Přitom kvalita žaloby předurčuje také rozsah a hloubku soudního přezkumu.
40. Jen pro úplnost soud dodává, že hodnotící orgán v rámci konsensuálního jednání nijak zásadně neměnil bodové ohodnocení projektu žalobkyně. Snížení, které navrhl, nelze považovat optikou konečného vyústění za podstatné. Navrhl snížit body projektu z 168 na 162 bodů, což představuje změnu o přibližně 3,6 %. Přestože jde o poměrně „šetrné“ snížení, i toto by jistě v teoretické rovině mohlo mít vliv na konečné umístění projektu v soutěži s jinými projekty, tedy na dosažení dotace. V posuzovaném případě tak tomu však nebylo. Žalovaná vysvětlila, že projekt žalobkyně se umístil na 22. místě (162 bodů). Poslední dva projekty, u nichž žalovaná předpokládala poskytnutí podpory, se umístily společně na 17. a 18. místě. Oba tyto projekty získaly shodně 172 bodů. Žalovaná přitom poukázala na stranám sporu dobře známé dokumenty vydané v rámci veřejné soutěže⁵. Z nich je patrné, že i pokud by tedy hodnotící orgán v rámci konsensuálního jednání nekrátil body projektu žalobkyně (a za současného předpokladu, že by tyto body následně nesnížil ani odborný poradní orgán během následujícího stupně hodnocení), projekt žalobkyně by se umístil na 20. až 21. místě. Mezi ním a posledními podpořenými projekty by tak byl umístěn ještě další projekt v soutěži (na 19. místě se ziskem 169 bodů). Nelze tedy dovozovat, jak obecně a bez konkrétních argumentů činí žalobkyně, že by její projekt ve veřejné soutěži byl podpořen, pokud by hodnotící orgán v rámci konsensuálního hodnocení nesnížil hodnocení jejího projektu.
41. Zbývá dodat, že na posouzení věci nemůže nic změnit ani obecný odkaz žalobkyně na to, že jeden z výborů Poslanecké sněmovny ČR apeloval na žalovanou, nechť podrobněji odůvodňuje zamítavá rozhodnutí. Stanovisko výboru, byť jistě má jistý autoritativní dosah,

⁵ Jednak jde o pořadí návrhů projektů, pak o vyhlášení výsledků – žalovaná **předpokládá** uzavření smlouvy o poskytnutí podpory a konečně o vyhlášení výsledků – žalovaná **nepředpokládá** uzavření smlouvy o poskytnutí podpory.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

se jednak nevztahuje přímo k nynější věci, jednak z hlediska soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nejde o „závazný“ podklad.

IV. Závěr a náklady řízení

42. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná. Žalované pak nevznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti (srov. nálezy Ústavního soudu z 14. 3. 2013, sp. zn. II. ÚS 376/12, na který v tomto ohledu odkázal již NSS v bodě 34 rozsudku 2 As 287/2023 v této věci). Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. dubna 2026

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.